

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Červen 2014, r. XVIII. č. 196

„Dej mně lásku, neboť jsem si umínil poznat Tě; čeká mne tvrdá práce, dokud mně neotevřeš!“ (Sv. Augustin)

Uvěříme v revoluční sílu něhy a citu!

Nesmíme se bát projevovat dobrotu a něhu. Chvalme a radujme se jako Maria. To je moje shrnutí na konci tohoto mariánského měsíce.

Maria, jak papež František píše ve své encyklice „Radost evangelia“, je „...matkou evangelizace a matkou nás, kteří jsme voláni, abychom evangelizovali tam, kde jsme, beze strachu.“

„Když pohlédneme na Marii,“ říká papež František, „uvěříme v revoluční sílu něhy a citu. Na ní vidíme, že pokora a něha nejsou ctnostmi slabých, nýbrž silných, kteří nepotřebují zacházet špatně s ostatními, aby pocítili svoji důležitost.“

Při pohledu na ni zjišťujeme, že ta, která velebila Boha, protože „sesadil mocné z trůnu“ a „bohaté propustil s prázdnou“ (Lk 1,52.53), je tatáž, která zajišťuje domovské teplo našemu hledání spravedlnosti. Ona také starostlivě uchovává „všechno a rozvažuje o tom“ (Lk 2,19).

Maria dovede rozpoznávat stopy Ducha svatého ve velkých událostech, ale také v těch, které se zdají nepostřehnutelné. Kontempluje tajemství Boha ve světě, v dějinách a v každodenním životě všech. Je modlící se a pracující ženou v Nazaretě a je také naší pohotovou Paní, která „ve spěchu“ (srov. Lk 1,39) opouští svoji vesnici a vydává se pomáhat druhým. Tato dynamika spravedlnosti a něhy, kontempace a cesty k druhým je tím, co z ní činí církevní vzor evangelizace“.

Ať jako Maria prožíváme radost během dalšího měsíce, v každé oslavě, která nás čeká a za kterou jsme vděční: den dětí, farní slavnosti, školní slavnosti, Boží Tělo, první sv. přijímání a konec školního roku.

Ať stále chválíme a najdeme si něco, za co chválit, každý den (myslím si, že to není těžký úkol).

Ať začínáme měnit svět tím, že budeme projevovat něžnost a malými gesty dokážeme, že se cítíme od Boha milovaní a chceme milovat i ostatní lidi. Něžnosti a gesta jsou jazykem křesťanství; jazykem, který přináší revoluci (myslím, že to je revoluce, na kterou ukazuje život papeže Františka). Kdybychom všichni pracovali v tomto směru, mám jistotu, že farnost sv. Tomáše by byla jiná, pražská arcidiecéze také a celá Česká republika právě tak.

Kdo to chce zkusit, beze strachu? Jdeme společně do toho?
P. Juan, OSA

Potkala jsem...

Teta je velmi zbožná žena: většinu času tráví s jinými zbožnými ženami zbožnými diskusemi, cestováním na zbožná místa se zbožnými vizionáři a prepisováním zbožných doporučení a pokynů ze zbožných tiskovin pro své ménězbožné kolegyně.

V jedné vzácné chvíli, kdy teta nemá žádnou nábožnou aktivitu, usedá na lavičku v parku. Tady zrovna luští křížovku synovec Vojta.

Teta se těší na skvělou příležitost k evangelizaci.

Začíná nenápadně: „Tak jak ti to jde? No, ty jsi šikovný chlapec. Už ti toho moc nechybí - třeba tady: nejlepší přítel člověka - to je přece pes... a už to budeš mít celé! / a hned začnu evangelizovat,“ tetelí se nedočkavostí teta./

Vojta, který nic netuší o aktivitách své příbuzné a sám je podle jejího mínění nábožensky nepěstěný, upřímně vyhrkne: „Ale nejlepší přítel člověka je přece Bůh!“

„Kdepak, odjakživa pes! To přece každý ví!“ bezmyšlenkovitě reaguje teta.

Vojta si znechuceně sbalí křížovku a myslí si něco o nevzdělanosti své tety.

Ta mu křížovku na poslední chvíli vyškubne, tužkou ji doplní a vítězně vyjekne: „A je to pes! Vyšlo to!“

Teprve po Vojtově odchodu jí dojde, že byla zevangelizovaná.

E.B.

Zápis z jednání ekonomické rady Římskokatolické farnosti sv. Tomáše ze dne 20. 5. 2014

Program: 1. Projednání výsledků hospodaření farnosti za rok 2013.

2. Návrh rozpočtu na rok 2014.

3. Různé

Ad 1. Ekonomická rada byla seznámena s jednotlivými položkami závěrečného účtu hospodaření farnosti v roce 2013, zejména se složením příjmů a rovněž jednotlivými výdaji. Byly diskutovány jednotlivé položky a objasněn jejich obsah. Nebylo dosaženo plánovaných částek příjmu a výdajů. Z toho důvodu činila výše daru pro provincii řádu pouze 36 500,-, nebylo dosaženo plánované částky 100 tis. (Výsledovka za období 2013 v příloze zápisu.)

Ad 2. Byl projednán návrh rozpočtu na rok 2014. Jednotlivé položky příjmů a výdajů byly upraveny podle výsledků hospodaření v roce 2013. Celkové příjmy a výdaje byly sníženy oproti návrhu rozpočtu na minulý rok o 110 tis. (Jednotlivé položky jsou uvedeny v příloze zápisu.)

Ad 3. Členové rady byli seznámeni

se záměrem Arcibiskupství zřídit Solidární fond na pomoc financování činností farností.

s pokračováním opravy varhan

s potřebou zaměstnat nového kostelníka nebo kostelnici

s pokračováním záměru anglické komunity vybudovat v kostele nové topení s geotermálním zdrojem.

Poselství dítěte.

Říkáte, že jsem budoucnost,
nestírejte moji přítomnost!

Říkáte, že jsem naděje míru,
nevod'te mne do války!

Říkáte, že jsem příslib dobra,
nesvěřujte mne zlu!

Nečekám jen váš chléb
dejte mi světlo a zkušnosti.

Nepřeji si jen strojený výraz radosti
snažně prosím, abyste mne vychovali v lásce.

Neprosím vás jen o hračky,

prosím o dobré příklady a napomínání.

Nejsem pouhá ozdoba vaší cesty – jsem člověk,
který klepe u dveří ve jménu Božím.

Naučte mne pracovat a být pokorný,
modlit se a odpouštět.

Smilovávejte se nade mnou a ved'te mne,
abych byl dobrý a čestný.

Opravte mne časem, ...

... i když mne vidíte být smutným.

Pomozte mi dnes,

abych zítra já vás nerozplakal.

Boží vůle v člověčině

Bůh je přítomen v nitru každého člověka – toto zvláště zdůrazňuje augustiniánská spiritualita. Pomyslným nitrem je naše srdce. Člověk se narodí, jde či klopýtá tímto životem a ptá se vědomě či nevědomě, kam to vlastně směřuje. Ptá se po svém smyslu, po cíli svého životního putování a zvláště se dotazuje na svých životních křižovatkách, kdy je člověk jakoby na chvíli vytržen ze zotročujícího osudu a může skrze svoji svobodnou vůli změnit stereotypní běh svého života. Člověk má touhu do svého života vnést řád a jistotu. Člověk chce, aby jeho vůle byla ve shodě s nějakou nejvyšší vůlí, vůlí Boží, neboť v sobě samém, ve své vlastní vůli nenachází odpověď a směr své cesty a vůle, svévole (šéfa) ho zotročuje. Jaká je, Bože Otče, Tvá vůle pro můj život? Kam chceš, abych šel? Jak se mám rozhodnout?

Bůh k nám mluví mnoha způsoby – skrze Písmo svaté, skrze církve (kněz, řeholník, věřící), skrze svědectví křesťanů minulosti i přítomnosti, skrze svá vnuknutí, skrze chudé, skrze životní situace... skoro by se zdálo, že Bůh k nám mluví stále – a taky že mluví – ale proč tedy můžeme zakoušet Boží mlčení a nezámek? Proč Bůh nemluví přímo? Proč stále máme otázky na Boha?

Kdo všechno zná, již nehledá a neptá se. Jedni teologové říkají, že Bůh se nám ztrácí, schovává proto, abychom ho hledaly. Ale může se Bůh ztratit? Ne, i ano, ano i ne. Bůh je natolik všemocný, že se může ztratit, ale proč by to dělal? Zato člověk NENÍ natolik všemocný, aby Boha cele lapil do loveckých pastí svého rozumu. Čím více se člověk snaží odhalit Boží vůli, tím více se v ní ztrácí a topí. Je to jako s hledáním informací na internetu. Čím více informací na internetu hledáme, tím více se v nich topíme, až zjistíme, že již je hluboká noc a měly bychom jít spát. Kam se nám tedy Bůh vytrácí? Do únavy našeho hledání a limitů naší chápavosti, našeho lidského poznávání. Být všichni lidé jedním bohem, tak bychom věděli moc dobře, jaká je Boží vůle pro nás pro všechny a svět bychom nahlíželi jako Bůh, ale jsme pouze bohy a tak je Boží vůle roztržena do každého z nás. Chci-li ji více poznat, musí naslouchat svému bratru – jinak propadnu svévoli.

A tady je jádro problému – Bůh k nám mluví skrze svět, skrze ostatní lidi – skrze proroky, skrze lidského Ježíše Krista, skrze lidské apoštoly, skrze otce církve, skrze biskupy, skrze prosté věřící a skrze anonymní křesťany – mluví k nám skrze kosti, maso, krev – skrze oživlý prach. Jak těžké je takto naslouchat Bohu! Toto lze dokázat na příkladu. Je rozdíl, když si čtu e-mail od člověka (např.: úředníka), kterého neznám a pak se s ním potkám „skrze jeho tělo.“ Kdyby se tu objevil Ježíš a apoštolové, tak by byli pro nás příliš lidští a přehlédli bychom je. A pak je tu ještě jedna komplikace.

Nevidíme na člověku jen kůži, oči, vlasy a rysy jeho tváře, ale také jeho hříchy a opakované zvyky. Je to jako hledět na pole s bramborami. První, co vidíme, jsou jedovaté zelené natě (hříchy lidí). Ty, když posekáme, tak pak vidíme jen hlínu a kamení (naše zvyky, stereotypy – to nudně lidské). Teprve, když začnu kopat brambory, tak najdu bramboru a tu musím ještě omýt, oloupat, uvařit a teprve (tedy ve svém nitru nechat doznít setkání s druhým) a teprve potom z ní mám potěšení. Uvidět v druhém člověku to Božské, to jak promlouvá skrze druhého člověka k nám Bůh je občas složité - jako pravda malé místo má, tak i Boží vůle v člověku malé místo má, neboť Bůh respektuje svobodnou vůli naši i to, jak nás svazuje svobodná vůle ostatní lidí. To Boha nesusazuje, neomezuje naopak. Pamatujme, že Bohu Otcí stačil jednorozený Syn člověka a jeho dvanáct přátel, abys ty a tvoji bratři i po 2000 letech mohl slyšet evangelium o spasení!!! Vůle člověka byla, aby Ježíš z Nazareta byl ukřižován, což Bůh respektoval a tak se stalo podle toho, jak si člověk umínil. Ale Boží vůle byla, aby člověk byl spasen a měl jistotu vzkříšení a tak se také tak stalo – jak si Bůh Otec umínil.

Přes všechny tyto komplikace – nebojme se hledat v druhém člověku to Božské. Ať nás Duch svatý uvádí do tohoto umění – do umění hledat Boha v nás samých a druhých. Amen

Br. Methodius, OSA

Benefiční koncert pro praktickou školu Ružinovská v **úterý 3.6. v 17 hod. v kostele sv. Tomáše na Malé Straně**. Po koncertě bude možné vidět výtvarná díla dětí s postižením (některá opravdu zajímavá) a vypít v kruhu přátel a známých trochu vína. Koncert bude uvádět Jan Kačer s Táňou Fischerovou, vystoupí 3 pěvecké sbory (2 dětské a 1 dospělý), Matouš Pěruška (housle), zazní zpěv a varhany (I. Ryzová, Lenka Novotná).

PROTIVÁHA úvaze „Výhody přicházejícího stáří“ (Tolle Lege, květen 2014)

Nepochybují, že malé zamyšlení nad „výhodami stáří“ bylo míněno jako jakýsi „černý“ humor. Jen si kladu otázku, zda takový „černý“ humor, který nepřináší naději, je opravdu tím správným „černým“ humorem.

Proto následující myšlenky vynikajícího benediktinského mnicha Anselma Grüna (*1945), který vidí stáří zase v jiných souvislostech, než jaké nastínilo výše zmíněné „humorné“ zamyšlení.

MK

Stárnutí je nejen fenomén, který se nás všech fyzicky dotýká. Je to také proces, který má určitý smysl. A jen když tento smysl objevíme, budeme schopni své stárnutí správným způsobem přijmout.

Smysl stáří spočívá v tom, že se smíříme s úbytkem tělesných i duševních sil a obrátíme svou pozornost k nitru. Stáří nás zve k tomu, abychom se zahleděli do sebe a našli tam poklad vzpomínek, vnitřní bohatství, které se projevuje množstvím obrazů a zkušeností.

Stárnutí není jen procesem degradace a vadnutí, má stejně jako každá životní etapa své vlastní kouzlo, svou vlastní moudrost, své vlastní smutky.

Ve stáří se jasněji a jednoznačněji ukazuje, zda člověk sám sebe skutečně přijal. Mnozí nemají se sebe přijetím problémy, dokud jsou úspěšní, potřební, oblíbení a obklopeni zájmem. Jakmile si jich ale nikdo nevšímá, začínají si stěžovat a litovat se. Je zřejmé, že dosud sami sebe nepřijali. Vybudovali své postavení, a tím pádem i pocit vlastní hodnoty, na uznání druhých. Ale ve stáří zvládneme přijmout sami sebe jen tehdy, pokud postavíme svůj život na nějaký bezpečnější základ, a tím základem je Bůh.

„A proto neklesáme na mysli. Tělo nám sice chátrá, ale duše se den ze dne zmlazuje“ (2 Kor 4, 16).

Naplněné stáří nepřijde jen tak samo od sebe. Musíme přijmout fakt, že to co jsme doposud říkali a dělali, ztratilo svůj půvab. Ale právě v tom se otevírá i šance. Poznáváme, že po tom všem co jsme vykonali, nejsme vůbec nic, nebo jak by to nazval Ježíš: jsme jen neužiteční služebníci. „Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat“ (LK 17, 9).

Na základě svého dřívějšího výkonu si nemůžeme nárokovat vůbec nic. Nemůžeme ani ustrnout a spokojit se s tím, co už je za námi. Stále znovu musíme na sobě pracovat. Také stárnutí si žádá ochotu pracovat sami na sobě a postavit svůj život na nových základech. Jedině tak bude úspěšné. Stárnutí je nádherná věc, pokud člověk nezapomene, co znamená začínat. Rozhodujícím je, zda se ve stáří obrátíme čelem sami k sobě, k životu, k lidem, k Bohu, nebo zda zůstaneme stát na místě, naplnění hořkostí, že nedostáváme to, co chceme.

Často říkáme o starých lidech, kteří jsou moudří, žijí v míru se sebou samými a pozitivně působí na své okolí, že jsou pro svou rodinu, pro lidi, pro tento svět požehnáním. Pro každého z nás platí příslib, který dal Bůh Abrahámovi: „Budeš pramenem požehnání“ (GN 12,2). Pokud tento příslib pro sebe přijmeme, přestaneme se omlouvat za to, že jsme ke stáru pro druhé přítěží. Ve všech etapách svého života – včetně těch posledních etap stárnutí a nakonec smrti – budeme věřit, že jsme pro druhé požehnáním. To nám pomůže říkat ano naší samotě, naší křehkosti, našemu pokročilému věku i naší smrti.

Převzato z knihy „Umění stárnout“ od Anselma Grüna, vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2009.

Pokračuje oprava varhan kostela. Příspěvek je možné poslat na účet: 1942811389/0800
Var. symb.: 1717. Díky za štědrost. Více informací u Štěpána Svobody.

NOC KOSTELŮ**23. května 2014****Pout' světla přes Karlův most - Noc kostelů 23. května u sv. Tomáše**

Nápad spojit symbolicky nevěřícího Tomáše a Krista Spasitele obousměrným průvodem poutníků s rozsvícenými svícemi mezi kostelem sv. Tomáše na Malé Straně přes Karlův most a kostelem Nejsvětějšího Salvátora na Křižovnickém náměstí je určitě nevšední a má v sobě hlubokou myšlenku: je snad nějaká přímější cesta k víře, než vidět světlo na vlastní oči, dotknout se ho svými rukama a prožít pocit sdílení?

Počátek pouti začíná celkem prozaicky u stolku poblíž středu kostela sv. Tomáše - velkou svíci na svícnu, vybalováním několika stovek bílých svíček v plastových pouzdrech s kovovým víčkem a vytištěným plakátem se slovy "Pout' světla přes Karlův most", na který spěšně ručně dopisují, že pout' začíná ve 20.00. Už při psaní dvou nul za sebou si uvědomují, že bylo vhodnější napsat: ve 20 hodin. Není čas vytisknout nový text, a tak se uvidí. Jarda se ujímá technické stránky přípravy. Zkouší, pod jakým úhlem váleček vosku z obalu vysunout, co nejbezpečněji zapálit od svíce, a konečně úkol nejnáročnější - jak váleček zasunout zpět do obalu, aby se nárazem o dno neuhasil. Rychle zavičkovat, protože kov se při malém prodlení hned rozpaluje v dlaní. Z nezapálených svíček vytvoříme na stole velké srdce a další obrazce a s napětím čekáme, jak se pout' světla dá do pohybu. První zapálenou svíčku přebírá symbolicky P. Juan a zahájí pout'. Lavice kostela jsou zaplněny lidmi, kteří si přišli poslechnout koncert Svatotomášského sboru rovněž načasovaný na 20. hodinu. K našemu stolu se světlem se přiblíží během koncertu nesměle jen málo poutníků, kteří se nemohou v kostele déle zdržet. Vytahují z kapes dvacetikoruny (ty nešťastné dvě nuly!) a chtějí si "koupit světlo". Svíčky jsou však míněny jako dar. Na tvářích poutníků se objevují první nevěřící úsměvy, které se budou opakovat ještě mnohokrát během večera. Je vůbec možné, aby bylo něco u nás ještě zadarmo?

Po skončení koncertu náš stůl se svíčkami obléhají zástupy lidí. Nestíháme s Jardou svíčky zapalovat a vysílat poutníky s několika slovy či větami na cestu. Často postačí jen úsměv a přání radostné pouti na druhý břeh řeky.

První poutníci s hořícími svíčkami od Nejsvětějšího Salvátora dorážejí za necelou hodinu a potom další a další. Odkládají hořící svíčky a pokračují objevovat tajemství kostela a kláštera u sv. Tomáše. Srdce ze svíček na našem stolku se začíná rozehřívat a planout; svatotomášské svíčky se naopak vydávají s mnoha dalšími lidmi na pout' po Karlově mostě do kostela za řekou.

Kolem 22. hodiny naše zásoby svíček došly. Co teď? Vždyť je do půlnoci tak daleko! Chvilku napětí a bezradnosti vystřídala náhlá radost: do dveří kostela začali ve větším množství proudit promočení poutníci z druhého břehu Vltavy. Jsou plní dojmů o dvousměrném putování světla po Karlově mostě, o sdílení tajemna a sounáležitosti poutníků, o udivených pohledech turistů, o radosti z přineseného světla navzdory nepřízní počasí. Pout' pokračuje jako štafeta s nově příchozími lidmi, kteří přebírají hořící svíčku od poutníka z protisměru, který ji právě odložil; jiný se rozhodl jít trasu se světlem ještě jednou nazpět. Na krátkou chvíli hoří velké srdce na stolku úplně celé, pak se postupně zmenšuje, jak se svíčky v ruku lidí vydávají opět na pout', až nezbyvá žádná.

Z mnoha rozhovorů a setkání s poutníky toho večera mi utkvělo v paměti několik silných výjevů:

* Pro poutní svíčky přichází mladá maminka s třemi holčičkami v pláštěnkách, které nesou v ruce vlastní bezpečné barevné skleněné lucerničky - červenou, fialovou a oranžovou. Dostávají do nich světlo a vesele se vydávají na cestu - připomínají obrázek z Karafiátových Broučků.

* Postarší pán s dlouhým plnovousem a v černém obleku, celý promočený deštěm a rozcuchaný větrem přichází zvenku s vlastní hořící silnou bílou svíci, z níž kane vosk na jeho ruce, rukávy, dlaždice kostela,

a provinile se omlouvá. Jeho šaty odshora až dolů jsou hustě potřísněné slzami vosku. Pro mne se stává symbolem Poutníka, který na své cestě již mnoho prožil.

* Během večera se někteří lidé vracejí se zhasnutou svíčkou. Není divu - na Karlově mostě podle slov svědků fičí a déšť téměř neustává. Zapalují si u nás svíčku a znovu se vydávají na pouť s nadějí, že tentokrát jim plamen nezhasne.

* Těsně před půlnocí přichází skupina osmi mladých a rozveselených poutnic a poutníků s hořícími svíčkami. Přejí si udělat skupinové foto před oltářem, a pak svíčky odkládají na prázdný stůl s dotazem: "Je ještě u vás k mání svatotomášské pivo"?

Helena

Letošní „Noc kostelů 2014“ měla v našem kostele sv. Tomáše trochu jinou atmosféru, než loni. Vzhledem k počasí přišlo sice méně lidí, ale letos mi totiž mnoho návštěvníků řeklo prakticky stejný poznatek „...**ve vašem kostele je takové zvláštní světlo a klid...**“ a to vůbec nemluvím o tom, že opět návštěvníci nadšeně ocenili možnost občerstvení během celého večera v ambitech kláštera. Ano, letos v presbytáři byl P. Antoniem namalovaný obraz otevřených dveří, podaných rukou a slunce. A na obrys této kresby lidé pokládali rozsvícené svíčky. Někteří vydrželi dlouhou dobu sedět na lavici a tiše rozjímat.

Když jsem se těsně před půlnocí šla na svítící obraz podívat, tak to byl opravdu úchvatný pohled.

Letos před začátkem Noci kostelů zaměstnanci přilehlého hotelu otevřeli dveře, aby lidé viděli velmi citlivě zrekonstruované prostory původního refektáře a zahrady. Cestu k otevřeným dveřím hotelu označili velkými svícemi. (Asi ani netušili, že otevřenými dveřmi a svícemi navázali na náš záměr celého večera – tedy na **otevřené dveře a světlo**)

A ačkoli počasí nebylo příliš nakloněno chození Prahou, tak od 20ti hodin velmi čile fungoval „světelný řetěz“ po Karlově mostě mezi kostelem sv. Tomáše a kostelem Nejsvětějšího Salvátora – vždyť ještě těsně před půlnocí chvátali poslední účastníci s rozsvícenou svíčkou od Nejsvětějšího Salvátora, aby ji zanechali u sv. Tomáše.

Přišlo sice méně návštěvníků, ale světlem a zvláštním klidem prozářený kostel poskytl mnohým příchozím hřejivý zážitek.

Marie Hradecká.

Benefiční koncert pro praktickou školu Ružinovská v úterý 3.6. v 17 hod. v kostele sv. Tomáše na Malé Straně. Po koncertě bude možné vidět výtvarná díla dětí s postižením (některá opravdu zajímavá) a vypít v kruhu přátel a známých trochu vína. Koncert bude uvádět Jan Kačer s Táňou Fischerovou, vystoupí 3 pěvecké sbory (2 dětské a 1 dospělý), Matouš Pěruška (housle), zazní zpěv a varhany (I. Ryzová, Lenka Novotná).

Víš, že...?

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti první čtvrtek v měsíci - **5. června 2014** od 19,30 hod.
- * Ve čtvrtek 5.6. přijedou poznat naši farnost účastníci **konference ředitelů Katechetických sekcí evropských biskupských konferencí**. Budou s námi na mši sv. v 19 hodin. Jste všichni srdečně zváni.
- * **První svaté přijímání** ve farnosti přijme tento rok osm dětí v neděli 15.6. při mši sv. v 9,30. Modleme se tento den za Matouše Kučeru, aby se vždy těšil na Pána Ježíše v Eucharistii.
- * V neděli 22. 6. od 9,30 slavíme ve farnosti slavnost **Božího Těla**. Budeme mít společnou mši sv. s ostatními komunitami farnosti a po ní průvod po Malé Straně s Eucharistií: kostel sv. Josefa, kostel Panny Marie pod Řetězem a ukončení u Pražského Jezulátka.
- * Všechny **činnosti ve farnosti** končí 13. června. Začínáme po prázdninách 16. září.
- * V sobotu 14.6. jsme všichni pozváni na oslavu naší školy sv. Augustina od 14,30 do 19,00 hodin (Hornokřeská 3, Praha 4)
- * **Poslední mše sv.** ve všední den v 19,00 hod před prázdninami bude 26.6. Příští mše sv. v 19,00 bude 15. září.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.
- * **Dětský tábor 2014:** od 1. července do 9. července. Sv. Dobrotivá, Zaječov. Už přijímáme přihlášky. Formulář na www.augustiniani.cz
- * V tomto měsíci mají **narozeniny** tito naši farníci:
Tomáš Hora 3.; Ludmila Polová 3.; Anna Kužílková 7.; Petr Svoboda 7.; František Šnajdr 7.; Jan Brčák 11.; Barbora Svobodová 12.; Dagmar Cahová 13.; Pavel Verner 16.; Lenka Šlechtová 17.; Ivan Dyba 22.; Milada Strítežská 25.; Michael Verner 28.; Monika Pokorná 28.; Eva Šťastná 30.
- * 12.7.2014: **Kněžské svěcení** br. Jozefa Ržoncy, OSA

Dobrou chuť!

Úžasná tvarohová dobrota

Na těsto budeme potřebovat: 2 celá vejce, 1 hrnek cukru krupice, ½ hrnku oleje, 2 hrnky hladké mouky, 1 prdopeč, 1 vanilkový cukr, 1 hrnek mléka, 2 lžice kakaa a 2 lžičky rozpustné kávy (může být, ale nemusí, já jsem to dělala bez ní).

Na krém budeme potřebovat: ½ l mléka, 2 vanilkové pudinky, cukr podle chuti, 2 vaničky tvarohu, rum (kdo chce, já jsem ho také nadávala, už mi těch chutí připadalo moc) a osminku másla.

Na polevu budeme potřebovat: 2 zakysané smetany a 1 čokoládu na vaření.

Vše na těsto kromě kakaa a kávy smícháme a polovinu těsta nalijeme na hlubší plech, který jsme vymazali a vysypali moukou. Do zbylého těsta dáme kakao a eventuálně i kávu, zamícháme a opatrně nalijeme na světlé těsto. Dáme do trouby vyhřáté na 160 stupňů a pečeme tak 20-25 minut.

Svaříme si pudink v mléce tak se 4 lžicemi cukru, hned do horkého zašleháme máslo a pak přidáme tvarohy, eventuálně rum, moučkový cukr podle chuti a ještě prošleháme. Naneseme na vychladlé těsto, uhladíme a dáme do chladu. Připravíme si polevu. Ve vodní lázni rozpustíme čokoládu. Když trochu zchladne, tak do ní vmícháme zakysané smetany. Polevu rozetřeme na tvaroh, můžeme ozdobit vroubkovanou stěrkou, posypat třeba strouhanou čokoládou, jak má kdo inspiraci.

Dobrou chuť!

Hanka

11. Farní slavnosti kostela sv. Tomáše Je čas slavit!

Sobota 7.6.2014
16:00 – 22:30 hodin

Kláster sv. Tomáše

Program:

16:00 Otevření 11. farních slavností
16:11 Program pro děti
Soutěž v klášteře a v kostele
Tanec/disko
Hry
17:11 Divadelní představení
18:00 Mše sv. (v angličtině)
18:11 Program pro rodiny
Hry, pétanque ...
Návštěva augustiniánské knihovny kláštera sv. Tomáše
Malování na obličej pro děti
Dílna „piňatas“ pro děti
19:00 Klaun Roberto s programem pro děti a rodinu
19:11 Grilování pro farníky a přátele
19:45 Hudba z celého světa: Mariachis
21:11 Každý vyhraje: ceny pro všechny!
22:11 Makro překvapení světla!

A ještě během celé akce...

Soutěž: Fotoateliér sv. Tomáše aneb „nech se fotografovat a fotografuj pro radost“ (Fotografuje se během večera, mobilem, tabletem anebo fotoaparátem. Nejlepší fotografie budou odměňovány.)

Soutěž sladké a slané (přineste z domova něco sladkého anebo slané do soutěže. Nejlepší dostanou velkou cenu)

www.augustiniani.cz

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2014

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky a náměty.

